



Tako-ć Pan Bóg świat bardzo umiłował

Kolęda z ewangeliej św. Łukasza w trzeciej kapitule o narodzeniu Pańskim

Kancjonał Zamoyski (Kraków, 1558)

muzyka: ANONIM
słowa: Jakub LUBELCZYK
(1530 - 1563)

♩ = ♩

Sopran

Alt

Tenor
(Cantus firmus)

Bas

Ta-koć Pan Bóg świat bar - zo u - mi -

Ta - koć Pan Bóg świat bar - zo - u - - mi -

Ta-koć Pan Bóg świat bar - zo u - mi -

Ta - koć Pan Bóg świat bar - zo u - mi -

S

A

T

B

ło - wał, iż Sy - na swo - je - go tu nań po - słał.

ło - wał, iż Sy - na swo - je - go tu nań po - słał.

ło - wał, iż Sy - na swo - je - go tu nań po - słał.

ło - wał, iż Sy - na swo - je - go tu nań po - słał.

1.
Tako-ć Pan Bóg świat barzo umiłował,
Iż Syna swojego tu nań posłał.

2.
Posłał go z niebieskiej wysokości,
Kromia ludzkich zasług, z swej miłości.

3.
Aby każdy, który by weń uwierzył,
Nie zginął, ale przezeń zbawion był.

4.
Łukasz pisze w swej Ewanjeliej,
Że się Chrystus narodził z Maryjej.

5.
Wydał cesarz Augustus ten mandat,
Iżeby szacowan był wszytek świat.

6.
Gdy napierwej ten szacunek ustawił,
W Syryjej Cyrynus starostą był.

7.
Szedł-ci każdy dla szacunku tego,
Odkąd był rodem, do miasta swego.

8.
Brał się też i Józef z Galileej,
Z miasta Nazaret k ziemi żydowskiej,

9.
A szedł-ci do Betleem miasteczka,
Iż był z domu, z pokolenia Dawida.

10.
Aby tam z Maryją, małżonką swą,
Popisan był, na ten czas brzemienną.

11.
I zstało się jest, kiedy tam byli,
Dni porodzenia się popełniły.

12.
A porodziła-ć Syna swojego
I powiła pieluszkami jego.

13.
I wzięwszy go położyła we żłobie,
Bo mu nie było miejsca w gospodzie.

14.
Byli-ć pasterze w onej krainie,
Czując w nocy a pasąc owce swe.

15.
Prędko stanął anioł Boży przy nich,
A światłość ogarnęła wszytki z nich.

16.
Bali-ć się pasterze bojaźnią wielką,
Gdy widzieli taką jasność Boską.

17.
Nie bójcie się, rzekł anioł pasterzom,
Bo wam wielkie wesele objawiam.

18.
To wesele będzie ludu wszytkiemu,
Po świecie człowiekowi każdemu.

19.
Narodził się wam dzisiaj Zbawiciel,
Chrystus, Pan nasz, świata Odkupiciel.

20.
Narodził się w mieście Dawidowym
A to-ć ja wam za istą rzecz powiem.

21.
To za znamię będziecie mieć sobie:
Najdziecie dziecię leżące w żłobie.

22.
Nagle-ć się niebieskie rzesze zebrały,
Chwaląc Boga tak głosem śpiewały:

23.
Bądźże Bogu na wysokości chwała,
Pokój na ziemi, ludziom dobra wola.

24.
Skoro-ć anjeli w niebo wstąpili,
Tak pasterze między sobą mówili:

25.

Pódmżyż, jako nam anjoł powiadał,
Oglądajmy, co nam Bóg okazał.

26.

Przyszli-ć do Betleem w rychłej dobie,
Należli Maryją i dziecię w żłobie.

27.

To dziecię pasterze oglądali
I każdemu o nim powiadali.

28.

A wszytscy, którzy o tym słyszeli,
Za wielki dziw to u siebie mieli.

29.

Szli-ć pasterze precz, Boga chwalecy,
Z takiej łaski jemu dziękujący.

30.

Dziękujmyż też i my takżeż jemu,
Panu Bogu, Ojcu niebieskiemu,

31.

Którego sie Syn na świat narodził
A nas z mocy dyjabelskiej wybawił.

32.

Przez tve święte narodzenie, Kryste,
Poświęć nasze narodzenie grzeszne.

33.

Bychmy sie zawždy z nowu rodzili
A starego Adama umartwili.

34.

Tobie, Chryste, ku chwale śpiewamy,
Dobrodziejstwa twoje wysławiamy.

35.

Raczyż twoim wiernym swą łaskę dać,
Bysmy mogli z tobą wiecznie przebywać.